

<i>dup. 1. cl.</i> in Civ. & Dioec.	
Mex; in Dioeci. vero Sul-	
fraganeis <i>dup. maj.</i> pag.	10
Pii Martyris, <i>dup. Ang.</i> pag.	20
Petri Gonzalez Telmi Con-	
fessoris, <i>dup. maj.</i> pag.	62
Patrocini SS. Ioseph Con-	
fessoris, <i>dupl. Et Arch.</i>	
Mex, <i>dup. 2. clas.</i> pag.	162
Prudentii Episcopi & Con-	
fessoris, <i>duplex.</i> pag.	133
Primitivi Martyris, <i>duplex.</i>	
Archiep. Mex.	
Paulini Episcopi & Confes-	
soris, <i>dupl. Arch. Mex.</i>	
pag.	160
Pii Papæ Martyris, <i>duplex.</i>	
Angelop. pag.	181
Panteleonis Martyris, <i>sem.</i>	
In Ang. Eccles. <i>dup.</i> pag.	196
Petri Arbes Martyris. Ubi	
fuerit Tribunal S. Inqui-	
sitionis, <i>duplex.</i> pag.	245
Petri Chrysologi Episcopi	
& Confess. <i>dupl.</i> pag.	314
Quinque Plagarum D. N.	
Jesu Christi, <i>dupl. maj.</i>	
Archiep. Mex. pag.	20
SS. Reliquiarum, quæ in Ca-	
thedri. Eccles. Angelop.	
asservantur, <i>dupl.</i> pag.	56
SS. Redemptoris, <i>dup. 2. cl.</i>	
Ubi concess. fuerit. pag.	202
SS. Rosarii B. M. V. <i>du-</i>	
<i>plex 2. clas.</i> pag.	272
Reparate Virginis & Mar-	
tyris, <i>dupl. Ang.</i> pag.	281

S	
Scholasticæ Virg. <i>dup.</i> pag.	16
Secundi Episcopi & Marty-	
ris, <i>dupl. Hisp.</i> pag.	89
SS. Sanguinis D. N. J. C.	
<i>dupl. 1. clas.</i> pag.	162
Septem Dolorum B. M. V.	
<i>2. dup. maj. Hisp.</i> pag.	247
Simonis de Roxas Confes-	
soris, <i>dupl.</i> pag.	264
Salome Viduæ, <i>dupl. ma-</i>	
<i>jus.</i> Hisp. pag.	289
Servandi & Germani Mar-	
tyrum, <i>dup.</i> Hisp. pag.	293
Thuribii de Liebana Episc.	
& Conf. <i>dup.</i> Hisp. pag.	66
Thuribii Limani Episcopi	
& Conf. <i>sem.</i> Hisp. pag.	79
Transfiguratio Domini, <i>du-</i>	
<i>plex majus.</i> pag.	217
Theresiæ Virginis, secundo	
<i>duplex.</i> Hisp. pag.	226
Translatio Almæ Dom. Lau-	
retana, <i>dup. maj.</i> H. pag.	315
U	
Valerii Episcopi & Confes-	
soris, <i>dupl. Hisp.</i> pag.	17
Viri & Socior. Martyrium,	
<i>dupl. Arch. Mex.</i> pag.	149
Vincentii à Paulo Confes-	
soris, <i>semid.</i> pag.	190
Ursulæ & Sociar. Virginum	
& Martyrum, <i>dup.</i> pag.	282
Unius Martyris Coesaraug.	
<i>dupl. Arch. Mex.</i> pag.	302
X	
Xysti P. M. <i>dup.</i> Ang. pag.	218

PRO-

PROPRIUM SANCTORUM.

DIE XXIII. JANUARI.

In Festo S. Ildefonsi Episcopi
& Confessoris.

Duplex secunda classis cum
Octava.

Omnia de Communi Confes-
soris Pontif.

ORATIO.

DEUS, qui per gloriosis-
simam filii tui Matrem
beatum Ildefonsum Confes-
sorem tuum, atque Pontificem,
misso de thesauris celestibus
munere decorasti: concede
propitius, ut per ejus preces,
& merita, munera capiamus
ætterna. Per eundem Domi-
num nostrum.

Non fit commemoratio Ss.
Mm. Vincentii, & Anastasii,
nec de S. Emerentiana, nisi in

Laudibus, & Missis priva-
tis tantum.

Lectiones primi Nocturni
Fidelis sermo, de eodem Com-
muni.

In secundo Nocturno, ut in
Hisp. Homilia in Evangelio:
Vos estis sal terræ, de Com-
muni Doctorem.

Nona Lectio de S. Emeran-
tiana, ut in Breviario.

Missæ: In medio Ecclesiæ,
sine Credo.

DIE XXVI. JANUARI.

In Festo S. Paulæ Viduæ.

Semiduplex.

Omnia de Communi non Vir-
ginum, nec Martyrum.

ORATIO.

DEUS, qui Beatam Paulam fa-
mulam tuam, spretis mun-
di deliciis, post insignia vir-
tu-

A

tu-

tutum incrementa, ibi voluit nasci coelo, ubi Unigenitus tuus natus est mundo: concede propitius, ut ejus exemplo terrena cuncta despicientes, celestia consequi mereamur. Per eundem Dñum. &c.

AD MATUTINUM.

Lect. prim. Noct. de Scriptura occurrente. In Quadragesima: Mulierem fortem.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

Ex Epist. 27. S. Hieronymi.

PAula matrona Romana, è nobilissimo Senatorum genere, sed vitæ sanctitate multò nobilior, mortuo Toxotio patris nobilitatis viro, qui quinque liberos ediderat; totam se ad Dominum convertit, & copiosas coepit divitias in Christi pauperes tantò effectu erogare; ut eos tota urbe perquireret, & damnum putaret (ut de ea Sanctus Hieronymus scribit) si quisquam debilis, & esuriens, cibo sustentaretur alterius: quo in studio usque ad mortem perseverans dicebat, interdum, se id votj habere, ut mendicans moreretur, & in suo funere aliena sindone involveretur. Cum autem ob quasdam Ecclesiarum dissensiones, Orientis, & Occidentis

Episcopi Romam, Sancto Damaso Pontifice convenissent, Sanctum Epiphanium Salaminae Cyprì Episcopum hospitio excepit, & Paulinum Antiochia omnibus charitatis officiis colere studuit, quorum eadem virtutibus, patriam deserere, & ad eremum pergere gestiebat. Quare urbis frequentiam, & ora laudantium fugere festinans, & parvulam Bethlem Romæ præferre volens, tandem ad Portum Romanum navigatura descendit, fratre, propinquis, ac liberis prosequentibus, & piam matrem materna charitate retinere cupientibus. Illa verò, quamvis viscera ejus dolore torquerentur, siccos ad cælum tendebat oculos, & pietatem in filios pietate in Deum superans nesciebat se matrem, ut Christi probaret ancillam.

R. Propter veritatem.

LECTIO V.

NAVI igitur concensa cum Eustochio filia, quæ prompositi, & navigationis ejus comes erat, alis fidei sumptis, Hierosolymam, & sancta loca incredibili ardore videre cupiebat. Quare cum Cyprum primum, deindè Seleuciam appulisset, in Syriam, & Pala-

ti-

tinam venit; ejus cuncta sacramenta tantò studio, ac pietate circumivit, ut nisi ad reliqua festinaret, à primis non posset abduci. Denique Bethlehem substitit mansura periret: ubi structis quatuor Monasteriis, uno Virorum, quod Sanctus Hieronymus gubernaturus suscepit; aliis Virginum, reliquum vitæ iter admirabili sanctitate confecit. Humilitatis virtus in ea maximè enituit: nihil ea clementius, nihil erga humiles blandius fuit. Invidiorum calumnias, & sæculi varias tentationes summa patientia, & mansuetudine toleravit. Tarda erat ad loquendum, & velox ad audiendum. Sanctas Scripturas tenebat memoriter, & vetus, ac novum Testamentum assidue perlegebat. Hebræam linguam discere voluit, & consequuta est ita, ut Psalmos Hebræicè caneret, & sermonem illum, quasi nativum personaret. Super durissimam humum stratis cæciliolis quiescebat, si tamen quies dicenda est, quæ jugibus penè orationibus dies, noctesque jungebat. Mollia etiam in gravissima febri lectuli strata non habuit. Tantæ autem continentie fuit, ut propè mensuram ex-

cederet. & debilitatem corporis nimis jejuniis, ac labore contraheret; exceptisque diebus festis, vix oleum in cibo caperet: neque adduci ullo modo potuit, ut ad vires corporis reficiendas vino uteretur. Ægrotantes miris obsequiis, ac ministeriis confovebat: cumque aliis languentibus largè præberet omnia, si quando ipsa ægrotasset, sibi non indulgebatur, & in eo inæqualis videbatur, quòd in aliis clementiam, in se duritiam commutabat.

R. Dilexisti.

LECTIO VI.

TANDEM cum in gravissimam valetudinem incidisset, ac mortem adesse sentiret, & frigidescere alia parte corporis, animæ tepor in solo pectore palpitaret, quasi ad suos pergeret, alienosque desereret, illos versiculos usque ad expirationem animæ repetebat: Domine, dilexi decorem domus tuæ, & locum habitationis gloriæ tuæ; & Quam dilecta tabernacula tua, Domine virtutum, concupiscit, & deficit anima mea in atria Domini: digitoque Crucis signum in labiis imprimens, sanctissimam animam Deo reddidit septimo Kalendas Februarii,

B 2

ata-

atatis sue anno quin quagesimo sexto. Translataque Episcoporum manibus in Ecclesiam Spelunca, tota ad funus ejus Palestinarum urbium turba currente, monachorum, virginum, viduarum, & pauperum, qui ad exemplum Dorcadis, vestes ab ea prebitas, ostendebant, triduo post subter Ecclesiam juxta specum Domini condita est.

r. Fallax gratia.

Lects. tert. Noct. Hom. S. Gregorii Papæ in Evang. Simile est Regnum Cœlorum thesauro abscondito, de Communi prim. loco.

Missa: Cognovi, de eodam Comm. Orat. Deus, qui Beatam Paulam, ut supr.

DIE XXX. JANUARIJ.
Octava S. Ildesonsi Episcopi, & Confessoris.

Duplex.

Omnia ut in die festi, & in Hymno dicitur. Meruit beatas scandere sedes.

Lectioes primi Nocturni de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Sermo Sancti Gregorii Papæ.

Part. 2. Pastoralis cap. 1.

LECTIO IV.

*T*antum debet actionem
A populū actio transcende-

re Præsulis, quantum distare solet à grege vita Pastoris. Opportet namque, ut meriti se sollicitè studeat, quanta tenenda rectitudinis necessitate constringitur, sub cuius æstimatione populus grex vocatur. Sit ergo necesse est cogitatione mundus, actione præcipuus, discretus in silentio, utilis in verbo, singulis compassione proximus, præcunctis contemplatione suspensus, bene agentibus per humilitatem socius, contra delinquentium vitia per zelum justitiæ erectus, internorum curam in exteriorum occupatione non minuens, externorum providentiam in internorum sollicitudine non relinquens.

r. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. * Manus enim mea auxiliabitur ei.

y. Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitatis non nocebit ei. Manus.

Part. 2. Pastoralis c. 9. & 10.

LECTIO V.

*C*onsiderandum quoque est quia cum curam populi electus Præsul suscepit, quasi ad agrum medicus accedit. Si ergo adhuc in ejus opere passionibus vivunt, qua præsump-

tio-

tionem percussum mederi properat, qui in facie vulnus portat? Ille modis omnibus debet ad exemplum bene vivendi pertrahi, qui cunctis carnis passionibus moriens, jam spiritualiter vivit: qui prospera mundi postponit, qui nulla adversa pertimescit, qui sola interna desiderat: cujus intentioni bene congruens, nec omnino per imbecillitatem corpus, nec valde per contumaciam repugnat spiritus: qui ad aliena cupienda non ducitur, sed propria largitur.

r. Posui adjutorium super potentem, & exaltavi electum de plebe mea. * Manus enim mea auxiliabitur ei.

y. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus.

Ibid. c. 1. LECTIO VI.

*U*nde ipsum quoque Episcopatus officium boni operis expressione definitur, cum dicitur: Si quis Episcopatum desiderat, bonum opus desiderat. Ipse ergo sibi testis est, quia Episcopatum non appetit, qui non per hunc boni operis ministerium, sed honoris gloriam quærit. Sacrum quippe officium non solum, non diligit omnino, sed nescit,

qui ad culmen regiminis anhelans in occulta meditatione cogitationis caterorum subjectione pascitur, laude propria letatur, ad honorem cor elevat, rerum affluentium abundantia exultat. Mundi ergo lucrum quæritur sub ejus honoris specie, quo mundi destrui lucra debeuerant.

r. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, & omnis terra doctrina ejus repleta est. * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

y. Iste est, qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad cœlestia regna. Ipse intercedat. Gloria Patri. Ipse intercedat.

IN III. NOCTURNO.

Lectio Sancti Evangelij secundum Matthæum. Cap. 5.

LECTIO VII.

*I*n illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Vos estis sal terræ: quod si sal evanuerit, in quo salietur? Et reliqua.

Homilia Sancti Joannis Chrysostomi.

Ex Homilia 15. in Matth.

*U*ceat lux vestra, hoc est, plurima in vobis sit virtus ac maxime ingens illius

ac-

accendatur ignis, & ineffabile omnino lumen effulgeat. Quando autem tam magna virtus fuerit, & clara laterè non poterit, etiam si mille illam contegere vellit modis ille, qui possidet. Bene autem ait, lumen: nihil est, quod sic hominem faciat insignem, atque conspicuum, etiam si magno ambitu optet laterè, ut splendor iste virtutis. Sicut enim ipso sole circumdatus, ita ubique clarus effulget, nec in terram solummodo rutilatus propria virtutis emittit, sed supra ipsum etiam coelum proprio fulgore radiabit.

R. Amavit eum Dominus, & ornavit eum: stolam gloriæ induit eum. * Et ad portas paradisi coronavit eum. **V.** Induit eum Dominus loriceam fidei, & ornavit eum. Et ad portas paradisi.

LECTIO VIII.

VVinc itaque illos uberius **AA** consolatur. Etsi, inquit, maledicta in eos audientes delictis, habetis tamen plurimos, quos ad amorem, atque admirationem Dei, vestro adducatis exemplo. Tunc enim multi erunt omnino mirantes non utique vos tantum, sed per vos etiam Patrem vestrum. Nec

dixit, Deum, sed Patrem; conferenda illis nobilitatis prerogativam hoc jam nomine largiendo. Considera, quantum istiusmodi sit commodum, quantum etiam discrimen. Si enim vitii sordeamus, etiam si nobis nullus obtrechet, erimus omnibus miseres. Si verò virtutibus splenderè curemus, vel si totus mundus contra nos maledictis voluerit personare; erimus omnium beatissimi, atque ad nos trahemus omnes, qui venire elegerint ad salutem. Omni quidem tuba documenta sunt operum clariora, vitaque munda, ipsa est lucet fulgentior.

R. In medio Ecclesie aperuit os eius. * Et implevit eum Dominus spiritu sapientie, & intellectus.

V. Jucunditatem, & exultationem thesaurizavit super eum. Et implevit. Gloria. Et implevit.

LECTIO IX.

Ex Homilia 36. in Matth. post initium.

NON veni solvere legem, sed implere. Legem verò non uno tantum, sed altero, & tertio implevit modo. Uno quidem, quia nihil ex legitimis ipse transgressus

est:

est: alio verò, quia per nos quoque id ipsum facit, quod Paulus significando dicebat: Quoniam finis legis Christus ad justitiam omni credenti. Quod enim illa per litteram non potuit, hoc per fidem ipse confecit. Si verò aliquis diligentè examinet, alium quoque tertium modum impletæ ab eo legis inveniet. Quem verò istum? Ipsa utique præcepta, quæ erant daturus: non enim interitus priorum, sed augmentum potius, & complementum erant ea, quæ dicebantur à Christo. Illius quippe sententia, qua dicitur: Non occides, non interemptio, sed adimpletio magis, atque munitio est dicere: Non irascaris; omniumque similiter ceterorum. Te Deum.

FESTA FEBRUARII.
DIE III. FEBRUARII.
In Festo S. Blasii Episcopi, & Martyris.

Patroni min. princip. Mexic.
Duplex majus.
Omnia de Comm. un. Mart.
Oratio: Deus, qui nos &c.
de eodem Communi.

*Leit. prim. Nocturni A Mi-
leto: in secundo Nocturn. 4.
leit. S. ut in Breviar. 5. &
6. Triumphalis; in tertio Nocturn.
Homilia in Evangelio:
Si quis vult post me venire;
Missæ: Sacerdotes Dei, sine
Credo.*

*Pro Angelopolitana Ecclesia,
& ubi concessum fuerit.
Duplex.*

*Omnia de Communi unius
Martyris.
Oratio: Deus, qui nos &c.
ut suprâ.*

*Lectiones primi Nocturni de
Scriptura occurrente.*

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

Blasius Cappadox, nobili genere ortus; Sebaste in Cappadocia ex Medico Episcopus creatus est, ut corporum curationi, animorum cura succederet. Huic muneri cum sedulam, ac piam operam navaret, dira tempestas adversus Christianos à Licinio Tyranno excitata fuit. Blasius divino instinctu, Christi consilio, & exemplo in montem Argæum se recepit, ac sese in speluncam abdidit, in qua rerum divinarum contemplationi vacans, ab ipsis feris, nativæ feritatis oblitus, quotidiam

num victum accepit, & multis obsequiis cultus est.

℞. Honestum fecit illum Dominus, & custodivit eum ab inimicis, & à seductoribus tutavit illum. * Et dedit illi claritatem æternam.

ŷ. Descendit cum illo in foveam, & in vinculis non dereliquit eum. Et dedit.

LECTIO V.

VI tamdiu latuit, dum ab Agricola Præsidis multibus casu depræhensus, inde abstractus, & ac Præsidem ductus, illius jussu in vincula coniectus est. Sed vincetus ipse, multos, quos ejus sanctimonie fama acciverat, à diversorum morborum vinculis liberavit. In his puer fuit, qui desperata à Medicis salute, transversa spina faucibus inhaerente, animam agebat. Illustris sanè tum corporum, tum animorum Medicus, non humana, sed divina arte, non paratis à natura remediis, sed Christi gratia comparatis, ægros pristinae salutis restituit, omni ferè miraculorum genere conspicuus; nam Christi super aquas ambulantis, & Elie Sareptanæ viduæ annonam multiplicantis miracula renovavit.

Desiderium animæ ejus

tribuisti ei Domine: * Et voluntate laborum ejus non fraudasti eum.

ŷ. Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Et voluntate.

LECTIO VI.

A Trocissimis tormentis, crudelissimi Præsidis jussu, cruciatus fuit. Duris verberibus cæsus, tortus in equuleo, pechinibus ferreis dilaniatus candenti lorica indutus, aliisque exquisitissimis suppliciiis affectus est. Sed ejus fides probari quidem potuit, non tamen vinci. Dilacerato corpore, infractus animus restitit. Tandem victo Tyranno, capite plexus, illustre fidei testimonium Ecclesie reliquit tertio nonas Februarii, anno Christi trecentesimo decimosexto.

℞. Stola jucunditatis induit eum Dominus: * Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus.

ŷ. Cibavit illum Dominus pane vite & intellectus; & aqua sapientie salutaris potavit illum. Et coronam. Gloria. Et coronam.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evangelio: Si quis vult post me venire &c. de Communi unius Martyris, &c.

DIE IV. FEBRUARII.

Vel alia die non impedita.

In Festo S. Gelatii Martyris. Cujus Reliquia asservatur in hac Metropolitana Ecclesia Mexicana.

Duplex.

Omnia de Communi unius Martyris.

Oratio: Præsta, quæsumus, 2. loco.

Lectiones primi Nocturni: de Scriptura occurrente; & in Quadragesima: Fratres debitorum. In secundo Nocturno: Triumphalis.

IN III. NOCTURNO.

Lectio Sancti Evangelii secundum Matth. Cap. 10.

LECTIO VII.

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Nihil est opertum, quod non revelabitur; & occultum, quod non scietur. Et reliqua.

Homilia S. Hilarii Episcopi. Comment. in Matth. cant. 10. post medium.

Dominus diem judicii ostendit, quæ abstrusam voluntatis nostræ conscien-

tiam prodet: & ea quæ nunc occulta existimantur, luce cognitionis publicæ deteget. Igitur non minas, non consilia, non potestates insectantium monet esse metuendas: quia dies judicii nulla hæc fuisse atque inania revelavit. Et quod dico vobis in tenebris, dicite in lumine: & quod in aure auditis, prædicate super tecta. Non legimus Dominum solitum fuisse noctibus sermocinari, & doctrinam in tenebris tradidisse: sed quia omnis sermo ejus carnalibus tenebris sunt, & verbum ejus infidelibus nox est.

℞. Corona aurea.

LECTIO VIII.

Itaque id quod à se dictum est, cum libertate fidei, & confessionis vult esse loquendum. Idcirco quæ in tenebris dicta sunt, prædicari jussit in lumine: ut quæ secreto aurium commissa sunt, super tecta, id est, excoelo loquentium præconio audiantur. Constantè enim Dei ingerenda cognitio est, & profundum doctrine Evangelicæ secretum in lumine prædicationis Apostolicæ revelandum: non timentes eos, quibus cum sit licentia in corpora, tamen in animam jus-

nullum est: sed timentes potius Deum, cui perpende in gehenna & animæ & corporis sit potestas.

¶ Hic est vere Martyr.

LECTIO IX.

Nolite timere, eos qui occidunt corpus. Nullus igitur corporum nostrorum casus est pertimescendus, neque ullus interimendæ carnis admittendus est dolor: quando pro naturæ suæ, atque originis conditione resoluta, in substantiam spiritualis animæ refundatur. Et quia doctrinis talibus confirmatos oportet liberam confitendi Dei habere constantiam; etiam conditionem, qua teneremur, adiecit: negaturum se eum Patri in caelis, qui se hominibus in terra negasset: eum porrò qui confessus coram hominibus se fuisset, à se in caelis confitendum: qualesque nos nominis sui testes hominibus fuissimus, tali nos apud Deum Patrem testimonio ejus usuros.

Te Deum.

Missa: Lætabitur, intra Cathedrali dicitur Credo.

DIE V. FEBRUARII.

In Festo B. Philippi à Jesu, Patroni principalis Mexici in America Septentrionali.

Duplex prima classis in Civitate, & Diocesi Mexicana; in Diocesisibus vero Suffraganeis duplex majus.

Omnia dicuntur de Communi unius Martyris præter ea, quæ hic habentur propria.

ORATIO.

DEUS, qui inter primos Japoniæ Martyres Beatum Philippum, Cruci alligatum, triplicique lancea confossum, primum omnium martyrio coronasti; concede propitius, ut ejusdem nos suffulti patrocinio, cum illo pariter coronemur in caelis. Per Dominum nostrum, &c.

AD MATUTINUM.

HYMNUS.

Salve triumphalis Pugil,
Decus novi Orbis maximum,

Qui morti fecisti tua
Beatorem Patriam.

Athleta Princeps Mexici,
Trophæa celsa Martyrum,
Dignamque caelo lauream
Tu primus infers Patriæ.

Quidquid juventus fervida
Peccaverat licentia,
Libenter in mortem ruens
Sancta expiasti victima.

Tui fac ut nos amuli,
Dolore cordis intimo,
Jugique poenitentia

Nos.

Nostra eluamus crimina.

Deo Patri sit gloria,
Ejusque soli Filio,
Sanctoque item Paraclyto
Per omne semper sæculum.

IN PRIMO NOCTURNO.

LECTIO I.

Ex Lib. Tob. Cap. 10.

Lebat igitur mater ejus irremediabilibus lacrymis, atque dicebat: Heu, heu me, Fili mi, ut quid te misimus peregrinari, lumen oculorum nostrorum, baculum senectutis nostræ, solatium vitæ nostræ, spem posteritatis nostræ? Omnia simul in uno habentes, te non debuimus dimittere à nobis. Cui dicebat Tobias: Tace, & noli turbari; sanus est filius noster: satis fidelis est vir ille, cum quo misimus eum. Illa autem nullo modo consolari poterat, sed quotidie exiliens circumspiciebat, & circumibat vias omnes per quas spes remeandi videbatur, ut procul videret eum, si fieri posset, venientem.

¶ Iste Sanctus, &c.

Ex eodem Lib. Cap. 13.

LECTIO II.

Aperiens autem Tobias semior os suum, benedixit Dominum, & dixit: Magnus es Domine in æternum, & in

omnia sæcula regnum tuum: quoniam tu flagellas, & salvas: deducis ad inferos, & deducis: & non est qui effugiat manum tuam. Confitemini, Domino filii Israel, & in conspectu Gentium laudate eum: quoniam ideo dispersit vos inter gentes quæ ignorant eum, ut vos enarretis mirabilia ejus, & faciatis scire eos, quia non est alius Deus omnipotens præter eum. Ipse castigavit nos propter iniquitates nostras, & ipse salvabit nos propter misericordiam suam. Aspicite, ergo, quæ fecit nobiscum, & cum timore & tremore confitemini illi, regemque sæculorum exaltate in operibus vestris.

¶ Justus germinavit &c.

LECTIO III.

EGO autem in terra captivitatis meæ confitebor illi, quoniam ostendit majestatem suam in gentem peccatricem. Convertimini itaque, peccatores, & facite justitiam coram Deo, credentes quod faciat vobiscum misericordiam suam. Ego autem & anima mea in eo lætabimur. Benedicite Dominum omnes electi ejus, agite dies lætitiæ, & confitemini illi. Jerusalem civitas Dei,

B 2

cas.

castigavit te Dominus in operibus manuum tuarum. Confitere Domino in bonis tuis, & benedic Deum sæculorum, ut redificet in te tabernaculum suum, & revocet ad te omnes captivos, & gaudeas in omnia sæcula sæculorum.

¶ Iste cognovit, &c.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

Philippus de las Casas, sive à Jesu, Mexici, Hispanis parentibus natus, ea adolescens vivebat libertate ac licentia, ut ipsismet parentibus ideo propè esset exosus: quod ita illius pupugit animum, divina simul gratia illustratum, ut Franciscanum institutum arripere statuerit. Sumpto tamen habitu, nec satis gnarus quàm cum callido hoste iniisset certamen, cessit illius illecebris, abiitque è Religione. Ea inconstantia tantum dolorem parentibus attulit, ut ne ipsorum perpetuò vulneraret obtutum, in Chinam eum negotiationis ergo ablegarint. Aliquanto post tempore, cogitantem quam periculosa in libertate, patria procul, vitam ageret quæque in Religione (Deoque ad ea ruminanda impellente) vidisset, ac reliquis-

set bona novus ardor accendit, & hæc postliminò repetendi, & toto animo divini Spiritus instandibus obsequendi. Manilam ergò, nescio cujus negotii causa profectus, eo absolute ambit denuo Religiosum habitum, & impetrat in cœnobio Sanctæ Mariæ de Angelis Patrum Minorum Exaltatorum: ubi egregia approbatione peracto tyrocinio, solemnè demum vota professus est.

¶ Honestum fecit &c.

LECTIO V.

Ujus mutationis perlato à Mexicum nuntio vehementer exhilarati parentes supremum ordinis in India præsidem, quem Commissarium Generalem appellant (is tunc Mexici erat) obsecrant filium videre ut per eum liceat. Lubens Piis parentibus ea in re gratificatus Commissarius, festinavit in Philippinas, ut confestim Mexicum Philippum mitteretur. Ea causa navem Sancti Philippi tutelæ creditam atque insignitam nomine consendit; quæ vi tempestatum convulsa, & in Urandum Tuzzani Regni portum ejecta, ipse brevi portum æternæ beati-

ti-

titudinis laureo martyrii redimitus tenuit. Omen Philippo martyrii fuit, quod dum procellis jactaretur, in qua is erat, Sancti Philippi navis ea parte cœli, quæ Japonem respiciebat vidit crucem candidam, figura expressam similè earum in qua dein sublati martyres fuere, post in sanguineum colorem mutasse itidem ad horæ quadrantem; demum nigra nube obvolutam. Omini respondit eventus. Nam saviente in Japonia adversus christianæ fidei præcones persecutione, Beatus Philippus in vincula conjectus, & cum aliis sociis fuit morte damnatus.

¶ Desiderium animæ &c.

LECTIO VI.

Erductus, itaque, cum cæteris in triumphalem campum, paratam sibi crucem positus humi genibus amplexatus, in hæc prorrupt verba: O fortunatam navem! O felicem Sancti Philippi galeonem! O jacturam mihi minimè damnosam sed omnī lucro questuosior! Ei cruci, dum transversarium lignum inseritur, cui pendet utcumque insidat fallente mensura, quam solo fortasse intuitu faber college-

rat, demissius aliquanto positum est, quam ut inniti Beatus Martyr posset. Quamobrem, erecta jam cruce, cui sancti viri, alligata ferreis vinculis brachia, collum ac tibie erant, ita subsedit pondere suo corpus, ut ea numella quæ guttur strangebatur, penè suffocaretur: magno igitur fervore animi, Jesu, Jesu, inclamat. Quo animadverso, Judex, priusquam strangularetur, configi lanceis jubet: atque ita primus omnium triplici lanceæ ictu palmam martyrii obtinuit, qui postremus in Japoniam venerat. De eodem, & de viginti quinque martyrii sociis, Urbanus Octavus, Pontifex Maximus, Officium recitari, & Missam respectivè celebrari concessit. Ipsius autem Beati Philippi gloria magna devotione Mexici colitur, dicato in illius honorem Templo, & Cappuccinarum virginum insigni cœnobio.

¶ Stola jucunditatis, &c.

IN III. NOCTURNO.

LECTIO Sancti Evangelii secundum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 16.

¶ In illo tempore, dixit Jesus discipulis suis: Si quis vult post me venire, abneget semetip-

ip-

ipsam, & tollat crucem suam, & sequatur me. Et reliqua.

Homil. S. Bernardi Abb.

In Vigilia & in die S. Andree Apost.

Merito crucis amatorem, venerantur quicumque sunt servi crucis: sed ab his ampliore jure devotionem exigit, qui specialius proposuerunt tollere crucem suam. Vobis hæc & de vobis dico, Fratres mei, qui non surdo aure audistis illam evangelicam tubam: Qui non bajulat crucem suam, & sequitur me, non potest meus esse discipulus. Parati estote, totam animi diligentiam huic adhibete solemnitati, & corde magno celebrate eam: quia magnus omnino consolationis thesaurus repositus est in ea, si fuerit, qui fodiat, & scrutetur.

¶ Corona aurea &c.

LECTIO VIII.

Certe & crux pretiosa est, & crux amari potest, & crux habet exultationem. Ita est. Si fuerit qui colligat semper Lignum Crucis, vitam germinat, fructificat juvenilitatem, oleum lætitiæ stillat, balsamum sudat spiritualium charismatum. Non est silvestris arbor, lignum vite, ap-

prehendentibus eam. Arbor fructifera, arbor salutifera est: alioquin quomodo Domini eam occuparet terram? Illam dico, pretiosissimam glebam, quæ clavorum est infixæ radicibus.

¶ Hic est verè martyr &c.

LECTIO IX.

NOS cum Beato Philippo necesse habemus tollere crucem nostram, imò cum in eo, quem ipse sequutus est, Domino Salvatore. Inde enim sic lætabatur, inde sic exultabat, quod non solum pro eo, sed etiam cum eo mori videretur, & complantari similitudini mortis ejus, ut compatiens etiam conregnaret. Cum quo ut simul crucifigamur & nos, attentius auribus cordis audiamus vocem dicentis: Qui vult venire post me, abneget semetipsum, & tollat crucem suam, & sequatur me. Ac si dicat: Qui me desiderat, se despiciat: Qui vult facere voluntatem meam, discat frangere suam.

Te Deum laudamus, &c.

AD LAUDES.

HYMNUS.

Philippe Martyr inelyte,
Jesu fidelis assecla,
Quem prætulisti nomine

Ad.

rum S. Gregorii Pap. Cap. 33.

LECTIO IV.

Adisquæ vis mortem sequi.
Confossus hasta triplici,
Fususque rotans sanguine,
Distentus expirans cruce
Jesu refers imaginem.
Sodalium tu Martyrum
Primoris is & signifer,
Agmenque ducons calitum
Prior profundis sanguinem.
Audi precantum civium
Voces piæque lacrymas;
Ductorque noster sedibus
Nos tu beatissime insere.
Virtus, honor, laus, gloria,
Patri sit atque Filio,
Sancto simul Paraclyto
Nunc & per omne sæculum.
Amen.

DIE X. FEBRUARII.

In Festo S. Scholasticæ Virg.
Duplex.

ORATIO.

DEUS, qui Animam Beatæ Virginis tuæ Scholasticæ, ad ostendam innocentiam viam, in columbæ specie Cœli penetrare fecisti: da nobis ejus meritis, & precibus ita innocenter vivere; ut ad æterna mereamur gaudia pervenire. Per Dominum.

Lectioes primi Nocturni de Scriptura occur. Si venerit in Quadragesima: De Virginibus.

IN II. NOCTURNO.

Ex libro secundo Dialogo-

rum S. Gregorii Pap. Cap. 33.
Scholastica venerabilis Patris Benedicti Soror, omnipotenti Domino ab ipso infantia tempore dedicata; ad eum semel per annum venire consueverat: ad quam vir Dei non longè extra januam in possessione Monasterii descendebat. Quadam verò die venit ex more, atque ad eam cum discipulis venerabilis ejus descendit frater, qui totum diem in Dei laudibus, sacrisque colloquiis ducentes, incumbens jam noctis tenebris, simul acceperunt cibum. Cumque adhuc ad mensam sederent, & inter sacra colloquia tardior se hora protraheret, eadem sanctimonialis femina Soror ejus eum rogavit, dicens: Quæso te, ut ista nocte me non deseras; ut usque mane de cœlestis vitæ gaudiis loquamur. Cui ille respondit: Quid est quod loqueris Soror? Manere extra cellam nullatenus possum. Tanta verò erat Cœli serenitas; ut nulla in aère nubes appareret. Sanctimonialis autem femina cum verba Fratris negantis audivisset, insertas digitis manus super mensam posuit, & caput in manibus omnipotentem Do-

mi.

minum rogatura declinavit. Cumque levaret de mensa caput tanta coruscationis, & tonitruum virtus, tantaque inundatio pluviz erupit; ut neque Venerabiles Benedictus, neque Fratres, qui cum eo aderant, extra loci limen quo consederant, pedem movere potuerint.

¶ Propter veritatem, & mansuetudinem.

LECTIO V.

SAntimonialis quippè femina caput in manibus declinans, lacrymarum fluvium in mensam fuderat, per quas serenitatem aëris ad pluviam traxit. Nec paulo tardius post orationem inundatio illa secuta est, sed tanta fuit convenientia orationis, & innundationis; ut de mensa caput jam cum tonitruo levaret: quatenus unum, idemque esset momentum, & levare caput, & pluviam deponere. Tunc Vir Dei inter coruscus, & tonitruos, atque ingentis pluviz inundationem, videns se ad Monasterium non posse remeare, cepit conqueri contristatus dicens: Pareat tibi omnipotens Deus Soror, quid est, quod fecisti? Cui illa respondit: Ecce rogavi te, & audire me noluisti: rogavi Deum meum, & audivit me: modo

ergo, si potes, egredere, & me dimissa ad Monasterium recede. Ipse autem exire extra tectum non valens, qui remanere sponte noluit in loco, mansit invitus. Sicque factum est, ut totam noctem pervigilem ducerent, atque per sacra Spiritualis vitæ colloquia, sese vicaria relatione satiarent.

¶ Dilexisti justitiam, & odisti iniquitatem.

LECTIO VI.

Cumque die altero eadem venerabilis femina ad cellam propriam recessisset, Vir Dei ad Monasterium rediit. Cum, ecce, post triduum in cellam consistens, elevatis in aëra oculis, vidit ejusdem Sororis suæ Animam de corpore egressam, in Columbarum specie Coeli secreta penetrare. Qui, tantæ ejus gloriæ congaudens, omnipotenti Deo in hymnis, & laudibus gratias reddidit, ejusque obitum Fratribus denuntiavit. Quos etiam protinus misit, ut ejus corpus ad Monasterium deferrent, atque in sepulchro, quod sibi ipsi paraverat, ponerent. Quo facto contigit, ut quorum mens una semper in Deo fuerat, eorum quoque corpora nec sepultura separaret.

¶ Asserunt Regi.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evangelium: Simile erit regnum Cælorum decem Virginibus, de Communi Virginum.

DIE XIII. FEBRUARII.

In Festo S. Valerii Episcopi, & Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis.

In Hymno dicitur: Meruit supremos laudis honores.

ORATIO.

Omnipotens sempiternus Deus, qui sacram Beati Valerii Confessoris tui, atque Pontificis solemnitatem hodierna die venerari voluisti: nos famulos tuos ab omni culpa liberos esse concede; ut ejus intercessione ad vitam perveniamus æternam. Per Dñm.

Lectioes primi Nocturni de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Ex Lætionibus jam approbatis pro Ecclesiis Cesarangustana, & Valentina, & ex iis, quæ habentur de S. Valerio in Breviario Romano, in festo S. Vincentii Martyris.

LECTIO IV.

Valerius pietate, & doctrina insignis ex Consu-

lari Valerionum turba (teste Prudentio) Coesaraugustæ ortus est, talemque se in Episcopatu gessit, qualem nec optare quidem populus potuisset: Cum enim Diocletiani, & Maximiani in Christianos persecutio maximè sæviret, toto animo omnique studio ad propagandam Christi Fidem incubebat, certans nimirum, juxta præceptum Apostoli, bonum certamen fidei, apprehendensque vitam æternam, in quam vocatus erat, & confessus bonam confessionem coram multis testibus. Qui cum ob lingua tarditatem in prædicandæ Evangelii exercitatione minus versari posset, ne ea ex re aliquid detrimenti populus acciperet, hanc curam Vincentio ejus discipulo, & Diacono mandavit: ut hac ratione nihil ad confirmandum in fide populum, ipsumque sanctè docendum, desideraretur. Utriusque verò exemplo vitæ, ac morum sanctitate, Vincentii etiam prædicatione res Christiana in dies magis augebatur. Hæc intelligens Dacianus, qui in prædicta Diocletiani, & Maximiani persecutione in Hispaniam Præsæs missus Christianos totis viribus insectabatur,

Valerium una cum Vincentio CœsariAugustæ capi, & utrumque Valentiam vincum post se duci, impio suo instituto expedire admodum, ac necessarium etiam esse iudicavit.

¶ Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. * Manus enim mea auxiliabitur ei.

¶ Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitatis non nocebit ei. Manus.

LECTIO V.

Viros itaque sanctissimos Valerium, & Vincentium vinculis constrictos CæsariAugusta Valentiam Dacianus ad se duci jubet, qui simul atque Valentiam in illius conspectum prodierunt, cum Valerius ob senilem ætatem, & eam qua apud Christianos valebat, existimationem auctoritate precelleret, ad ipsum Præses conversus: Quid, inquit, tu Valeri? An putas, æquum esse religionis prætextu principum decreta infringere, ac violare? Tunc Valerius, quamvis corpore ob longævam ætatem infirmiore, animo tamen firmissimo, Religionis, & Fidei causam suscipiens, mitiore licet, ac tardiore sermone Daciano respondit: Nos, ò Daciane, quia

LECTIO VI.

CUM igitur exilii causa Valerius solum vertendum esset, relicta Civitate Valentiam, in Aragoniæ provinciam sese contulit, cui, cum CæsariAugustam redire, aut ampla spatiosavè loca incolere, edicto iudicis prohibitum esset, Aneum ejusdem Provinciæ oppidulum ad habitandum sibi delegit: id etiam sibi præstituens,

Christianam Fidem profite-mur, & majorum nostrorum vestigiis insistimus, Deo potius, cujus nutu omnia sunt condita, quam hominibus obedire oportere, in maximis, & sanctissimis nostræ Religionis decretis semper habuimus. Quo audito Dacianus, quoniam ex Valerii morte nullum sibi triumphum pollicebatur, quod summa ille senectute, quam quovis tormento graviorem illi futuram esse existimabat confectus esset; exilio dumtaxat damnandum illum esse decrevit.

¶ Posui adjutorium super potentem, & exaltavi electum de plebe mea. * Manus enim mea auxiliabitur ei.

¶ Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus.

LECTIO VII.

CUM igitur exilii causa Valerius solum vertendum esset, relicta Civitate Valentiam, in Aragoniæ provinciam sese contulit, cui, cum CæsariAugustam redire, aut ampla spatiosavè loca incolere, edicto iudicis prohibitum esset, Aneum ejusdem Provinciæ oppidulum ad habitandum sibi delegit: id etiam sibi præstituens,

ut

ut separatus à turba, ac proinde omnibus impeditis liberatus, rebus divinis se totum dederet, suamque senectutem Deo prorsus consecraret. Quo in loco cum clarissima Vincentii mors, quam Valentiam pro Christi fide ab impio Daciano gloriosissimè perpassus fuerat, sapè ipsi in mentem veniret, eam vehementer illi gratulari solebat: quin & ipse ex hac vita migrare summis votis optabat: ut quem charissimum socium, sui que muneris participem habuisset in terris, brevi etiam comitem haberet in cœlis; & ut proclivis sui in Vincentium, animi significationem aliquam ederet, templum, eo in loco Christianorum sumptibus erigendum curavit: Quod primum beati Vincentii nomine dedicatum est. Qui tandem vigiliis, jejuniis, orationibus, & sacris meditationibus intentus, felicem animam Deo reddidit circa annum Domini tercentesimo decimo quinto. Cujus corpus non longè ab eo loco in Castro, cui nomen est Strada, Christiani piè sepelierunt. Insigne verò nunc monumentum ejus reliquias continens, ac nomen referens, in cœnobio Ro-

da vulgò nuncupato, conspicitur.

¶ Iste est, qui antè Deum magnas virtutes operatus est, & omnis terra doctrina ejus repleta est. * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

¶ Iste est, qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad cœlestia regna. Ipse intercedat. Gloria. Ipse intercedat.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evang. Homo peregrè, de Communi Confessoris Pontificis.

Missa: Statuit, de eodem Communi.

DIE XIX. FEBRUARII.

In Fèsto S. Gelatii Martyris. Cujus Reliquia asservatur in Alma Cathedrali Ecclesia.

Duplex.

Oratio: Præsta quæsumus, r. loco.

Lectiones primi Nocturni, de Scriptura occurrente; & in Quadragesima: Fratres debitorum. In secundo Nocturno: Triumphalis.

In tertio Nocturno. Hom. in Evangelium: Si quis vult.

Missa: In virtute. Et in Matrice dicitur Cred.

DIE XXVI. FEBRUARII.

Et in anno bissextili xxxvii.

C 2

In

In Feflo S. Felicis Martyris,
cujus Reliquia afferuatur in
Alma Cathedrali Ecclesia.

Duplex.

Omnia de Communi unius
Martyris.

Oratio, Lectiones primi, se-
cundi & tertii Nocturni, ac
Missa, ut in die S. Gelatii.

DIE XXVIII. FEBRUARII.

Et in anno bissextili die xxix.
In Feflo S. Pii Martyris, cu-
jus Reliquia afferuatur in Al-
ma Ecclesia.

Duplex.

Omnia de Communi unius
Martyris.

Oratio: Præsta quasumus,
2. loco.

Lectiones primi Nocturni de
Scriptura occurrente. Et in
Quadragesima: Fratres debi-
tores.

In secundo Nocturno: Prin-
cipes, 2. loco.

In tertio Nocturno, Homilia
in Evangelium: Nihil est oper-
tum, ut in die 26. Januarii in
Breviario.

Missa: Letabitur. Et in Ma-
trice dicitur. Credo.

FERIA SEXTA.

Post Cineres.

In Feflo Quinque Plagarum
Domini noſtri Jesu Christi.

Duplex majus.

AD VESPERAS.

Añã: Verè languores.

Psalmus 115.

C Redidi, propter quod lo-
cutus sum: * ego autem
humiliatus sum nimis.

Ego dixi in excessu meo: *
omnis homo mendax.

Quid retribuam Domino:
* pro omnibus, quæ retribuit
mihi?

Calicem salutaris accipiam:
* & nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam
coram omni populo ejus: *
pretiosa in conspectu Domini
mors sanctorum ejus.

O Domine, quia ego servus
tuus: * ego servus tuus, & fi-
lius ancilla tue.

Dirupisti vincula mea: * ti-
bi sacrificabo hostiam laudis,
& nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam
in conspectu omnis populi
ejus: * in atriis domus Domi-
ni, in medio tui Jerusalem.

Añã: Verè languores nos-
tros ipse tulit, & dolores nos-
tros ipse portavit.

Añã: Ipse autem.

Psalmus 119.

A D Dominum cum tribu-
laretur clamavi: * &
exaudivit me.

Domine libera animam
meam

meam à labiis iniquis: & à
lingua dolosa.

Quid detur tibi, aut quid
apponatur tibi: * ad linguam
dolosam?

Sagittæ potentis acutæ: *
cum carbonibus desolatoris.

Hæu mihi, quia incolatus
meus prolongatus est, habitavi
cum habitantibus Cedar: * mul-
tum incola fuit anima mea.

Cum his qui oderunt pacem
eram pacificus: * cum loquebar
illis, impugnabant me gratis.

Añã. Ipse autem vulneratus
est propter iniquitates nos-
tras: attritus est propter scele-
ra nostra.

Añã. Alligavit Dominus.

Psalmus 139.

Ripe me Domine ab ho-
mine malo: * à viro ini-
quo eripe me.

Qui cogitaverunt iniquita-
tes in corde: * tota die con-
stituèbant prælia.

Acuerunt linguas suas sicut
serpentis: * venenum aspidum
sub labiis eorum.

Custodi me Domine de ma-
nu peccatoris: * & ab homini-
bus iniquis eripe me.

Qui cogitaverunt supplantare
gressus meos: * abscondè-
runt superbi laqueum mihi.

Et funes extenderunt in la-

queum: * juxta inter scandala
lum posuerunt mihi.

Dixi Domino, Deus meus
es tu: * exaudi Domine vo-
cæm deprecationis meæ.

Domine, Domine virtus sa-
lutis meæ: * obumbrasti super
caput meum in die belli.

Ne tradas me Domine à desi-
derio meo peccatori: * cogita-
verunt contra me, ne derelin-
quas me, ne fortè exaltentur.

Caput circuitus eorum: * labor
labiorum ipsorum operiet eos.

Cadent super eos carbones;
in ignem dejicies eos: * in mi-
seriis non subsistent.

Vir linguosus non dirigetur:
in terra: * virum injustum ma-
la capient in interitum.

Cognovi quia faciet Domi-
nus judicium inopis: * & vin-
dicam pauperum.

Verumtamen justi confite-
buntur nomini tuo: * & habi-
tabunt recti cum vultu tuo.

Añã. Alligavit Dominus
plagam populi sui, & percus-
suram ejus sanavit.

Añã. Omnis qui transibit.

Psalmus 140.

Domine clamavi ad te,
exaudi me: * intende vo-
cæm, cum clamavero ad te.

Dirigatur oratio mea sicut
incensum in conspectu tuo: *
ele-

* elevatio manuum meatum sacrificium vespertinum.

Pone Domine custodiam ori meo: * & ostium circumstantiæ labii mei.

Non declines cor meum in verba malitiæ: * ad excusandas excusationes in peccatis.

Cum hominibus operantibus iniquitatem: * & non communicabo cum electis eorum.

Corripiet me justus in misericordia, & increpabit me: * oleum autem peccatoris non impinguet caput meum.

Quoniam adhuc, & oratio mea in beneplacitis eorum: * absorpti sunt juncti petræ iudices eorum.

Audient verba mea, quoniam potuerunt: * sicut crassitudo terrærupta est super terram.

Dissipata sunt ossa nostra secus infernum: * quia ad te Domine: Domine oculi mei: in te speravi, non auferas animam meam.

Custodi me à laqueo quem statuerunt mihi: * & à scandalis operantium iniquitatem.

Cadent in reticulo ejus peccatores? * singulariter sum ego donec transeam.

Añã. Omnis qui transibit, stupebit super omnes plagas ejus.

Añã. O vos omnes, Dominum deum deprecatus sum.

Psalmus 141.
Voce mea ad Dominum clamavi: * voce mea ad Dominum deprecatus sum.

Esfundo in conspectu ejus orationem meam: * & tribulationem meam ante ipsum pronuntio.

In deficiendo ex me spiritum meum: * & tu cognovisti semitas meas.

In via hac qua ambulabam: * absconderunt laqueum mihi.

Considerabam ad dexteram: & videbam: * & non erat qui cognosceret me.

Periit fuga à me: * & non est qui requiram animam meam.

Clamavi ad te Domine: * dixi: Tu es spes mea, portio mea in terra viventium.

Intende ad deprecationem meam: * quia humiliatus sum nimis.

Libera me à persequentibus me: * quia confortati sunt super me.

Educ de custodia animam meam ad confitendum nomini tuo: * me expectant justi, donec retribuas mihi.

Añã. O vos omnes, qui transitis per viam, attendite, & videte, si est dolor sicut dolor meus.

Ca-

Capitulum Isai 53.
Christus vulneratus est propter iniquitates nostras; attritus est propter scelera nostra: cujus livore sanati sumus.
R. Deo gratias.

HYMNUS.
Ange lingua gloriosi
Lauream certaminis,
Et super Cruci trophæo
Dic triumphum nobilem;
Qualiter Redemptor orbis
Immolatus vicerit.

De parentis protoplasti
Fraude factor condolens,
Quando pomi noxialis
In necem morsu ruit:
Ipse lignum tunc notavit,
Damna ligni ut solveret.

Hoc opus nostræ salutis
Ordo depoposcerat,
Multiformis proditoris
Ars ut artem falleret,
Et medelam ferret inde,
Hostis unde læserat.

Quando venit ergo sacri
Plenitudo temporis,
Missus est ab arce Patris
Natus orbis conditor;
Atque ventre virginali,
Carne amictus prodiit.

Vagit infans inter arcta
Conditus præsepia:
Membra pannis involuta
Virgo mater alligat,
Et Dei manus, pedesque

stricta cingit fascia.
Sempiterna sit Beate
Trinitati gloria,
Æqua Patri, Filioque;
Par decus Paraclyto:
Unius, Trinique nomen
Laudet universitas. Amen.

Y. Videbunt in quem transfixerunt.

Y. Et dolebunt super eum, ut in morte Primogeniti.

AD MAGNIFICAT.
Añã. Dum in Cruce penderet unigenitus Dei filius, & ab omnibus subsannaretur, Mater ejus Virgo Maria ipsum verum Deum & hominem condolens venerabatur.

ORATIO.

DEUUS, qui unigeniti Filii tui passione, & per quinque vulnera ejus sanguinis effusione, humanam naturam peccato perditam reparasti: tribue nobis quesumus; ut qui ab eo suscepta vulnera veneramus in terris; ejusdem pretiosissimi sanguinis fructum consequi mereamur in coelis. Per eundem &c.

Deinde fit commemoratio de feria.

Domino non sum dignus, ut intres sub tectum meum, sed tantum dic verbo, & sanabitur puer meus.

Y.

γ. Dirigatur, Domine, oratio mea.

δ. Sicut incensum in conspectu tuo.

ORATIO.

Arce, Domine, parce populo tuo: ut dignis flagellationibus castigatus, in tua miseratione respiret. Per Dominum, &c.

AD MATUTINUM.

Domine labia mea: Deus in adiutorium, &c.

Invitatorium. Christum in Cruce confixum, quinque plagis vulneratum: * Venite adoremus.

Psal. Venite exultemus &c. *Hymnus.* Pange lingua, &c. *ut in Vesperis.*

IN I. NOCTURNO.

Añā. Quis est iste.

Psalms 10.

IN Domino confido: quomodo modò dicitis animæ meæ: * Transmigra in montem sicut passer?

Quoniam ecce peccatores intenderunt arcum paraverunt sagittas suas in phætra, * ut sagittam in obscuro rectos corde.

Quoniam quæ perfecisti, destruxerunt: * Justus autem quid fecit? Dominus in templo sancto suo:

* Dominus in celo sedes ejus. Oculi ejus in pauperem respiciunt: * Palpebræ ejus interrogant filios hominum.

Dominus interrogat justum & impium: * Qui autem diligit iniquitatem, odit animam suam.

Pluet super peccatores laqueos: * ignis, & sulphur, & spiritus procellarum pars calicis eorum.

Quoniam justus Dominus, & justitias dilexit: * æquitatem vidit vultus ejus.

Añā. Quis est iste, qui venit de Edom, tinctis vestibus de Bosra?

Añā. Quare rubrum.

Psalms 14.

Domine, quis habitavit in tabernáculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine macula: * & operatur justitiam.

Qui loquitur veritatem in corde suo: * qui non egit dolum in lingua sua.

Nec fecit proximo suo malum: * & opprobrium non accepit adversus proximos suos.

Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus: * timentes autem Dominum glorificat.

Qui

Qui jurat proximo suo, & non decipit: * qui pecuniam suam non dedit ad usuram, & munera super innocentem non accepit.

Qui facit hæc, * non movebitur in æternum.

Añā. Quare rubrum est indumentum tuum, & vestimenta tua sicut calcantium in torculari?

Añā. Torcular calcavi.

Psalms 23.

Domini est terra, & plenitudo ejus: * orbis terrarum, & universi, qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fundavit eum: * & super flumina præparavit eum.

Quis ascendet in montem Domini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens manibus & mundo corde: * qui non accepit in vano animam suam, nec juravit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionem à Domino: * & misericordiam à Deo salutari suo.

Hæc est generatio quærentium eum, * quærentium faciem Dei Jacob.

Attollite portas principes vestras, & elevamini portæ æternales: * & introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? * Dominus fortis, & potens, Dominus potens in prælio.

Attollite portas principes vestras, & elevamini portæ æternales: * & introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? * Dominus virtutum ipse est Rex gloriæ.

Añā. Torcular calcavi solus, & de Gentibus non fuit vir mecum.

γ. Foderunt manus meas, & pedes meos.

δ. Dinumeraverunt omnia ossa mea.

De Isaia Propheta.

LECTIO I. Cap. 53.

QUIS creditit auditui nostro? & brachium Domini cui revelatum est? & ascendit sicut virgultum coram eo, & sicut radix de terra siccanti. Non est species ei, neque decore: * & vidimus eum, & non erat aspectus, & desideravimus eum: Despectum, & novissimum Virorum, Virum dolorem, & scientem infirmitatem, & quasi absconditus vultus ejus & despectus: unde nec reputavimus eum: verè languores nostros ipse tulit, & dolores nostros ipse portavit: & nos putavimus eum quasi leprosum, & percusum à Deo, & humiliatum.

tum. Ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra: disciplina pacis nostræ super eum, & livore ejus sanati sumus. Tu autem &c.

¶ Gratificavit nos Deus in dilecto filio suo. * In quo habemus redemptionem per sanguinem ejus in remissionem peccatorum.

¶ Ecce venit plenitudo temporis, in quo misit Deus Filium suum in terras. In quo habemus.

LECTIO II.

Omnes nos quasi oves erravimus, unusquisque in viam suam declinavit, & posuit Dominus in eo iniquitatem omnium nostrum. Oblatus est, quia ipse voluit, & non aperuit os suum: sicut ovis ad occisionem ducetur, & quasi Agnus coram tendente se obmutescet, & non aperiet os suum. De angustia, & de judicio sublatus est: generationem ejus quis enarrabit? Quia abscissus est de terra viventium: propter scelus populi mei percussus eum. Et dabit impios pro sepultura, & divites pro morte sua: eo quod iniquitatem non fecerit, neque dolus fuerit in ore ejus. Et Dominus voluit conterere eum in infirmitate. Tu autem, &c.

¶ Nos qui aliquando eramus longè, facti sumus propè, sanguine Jesu Christi. * Ipse est pax nostra, qui fecit utraque unum.

¶ A Domino factum est istud, & est mirabile in oculis nostris. Ipse est.

LECTIO III. Cap. 63.

QUIS est iste, qui venit ad Edom, tinctis vestibus de Bosra? Iste formosus in stola sua gradiens in multitudi-

dine fortitudinis suæ. Ego qui loquor justitiam, & propugnator sum ad salvandum. Quare ergo rubrum est indumentum tuum, & vestimenta tua sicut calcamentum in torculari? Torcular calcavi solus, & de Gentibus non est vir mecum: calcavi in furore meo, & conculcavi eos in ira mea, & aspersus est sanguis eorum super vestimenta mea, & omnia indumenta mea inquinavi: dies enim ultionis in corde meo, annus redemptionis meæ venit, circumspexi, & non erat auxiliator, quasivi, & non fuit qui adjuvaret. Tu autem, &c.

¶ In primogenito ex mortuis complacuit omnem plenitudinem divinitatis inhabitare, & per eum reconciliare omnia in ipsum. * Pacificans per-

san-

sanguinem Crucis ejus, sive in oculis, sive qua in terris sunt.

¶ Ipse est: Caput corporis Ecclesie in omnibus primatum tenens. Pacificans per sanguinem Crucis ejus. Gloria Patri. Pacificans.

IN II. NOCTURNO.

Ant. Foderunt.

Psalmus 21.

DEUS, Deus meus, respice in me: quare me dereliquisti? * longè à salute mea verba delictorum meorum.

Deus meus clamabo per diem, & non exaudies: * & nocte, & non ad incipientiam mihi.

Tu autem in sancto habitas, * laus Israël.

In te speraverunt patres nostri: * speraverunt, & liberasti eos.

Ad te clamaverunt, & salvi facti sunt: * In te speraverunt, & non sunt confusi.

Ego autem sum vermis, & non homo: * opprobrium hominum, & abjectio plebis.

Omnes videntes me, deriserunt me: * locuti sunt labiis, & moverunt caput.

Speravit in Domino, eripiat eum: * salvum faciat eum, quoniam vult eum.

Quoniam tu es, qui extraxisti me de ventre: * spes mea ab-

uberibus matris meæ. In te pro-
jectus sum ex utero.

De ventre matris meæ Deus meus es tu: * ne discesseris à me.

Quoniam tribulatio proxima est: * quoniam non est qui adjuvet.

Circumdederunt me vituli multi: * tauri pingues obsederunt me.

Aperuerunt super me os suum: * sicut leo rapiens & rugiens.

Sicut aqua effusus sum: * & dispersa sunt omnia ossa mea.

Factum est cor meum tanquam cera liquescens: * in medio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea, & lingua mea adhesit faucibus meis: * & in pulverem mortis deduxisti me.

Quoniam circumdederunt me canes multi: * concilium malignantium obsedit me.

Foderunt manus meas, & pedes meos: * dinumeraverunt omnia ossa mea.

Ipsi verò consideraverunt, & inspexerunt me: * diviserunt sibi vestimenta mea, & super vestem meam miserunt sortem.

Tu autem Domine ne elongaveris auxilium tuum à me: * ad defensionem meam conspice.

Erue à fræge Deus animam

meam:

meam: * & de manu canis unicam meam.

Salva me ex ore leonis: * & à cornibus unicornium humilitatem meam.

Narrabo nomen tuum fratribus meis: * in medio Ecclesie laudabo te.

Qui timetis Dominum, laudate eum: * universum semen Jacob glorificate eum.

Timeat eum omne semen Israël: * quoniam non sprevit, neque desepit deprecationem pauperis.

Nec avertit faciem suam à me: * & cum clamarem ad eum, exaudivit me.

Apud te laus mea in Ecclesia magna: * vota mea reddam in conspectu timentium eum.

Edent pauperes, & saturabuntur: & laudabunt Dominum qui requirunt eum: * vivent corda eorum in sæculum sæculi.

Reminiscentur & convertentur ad Dominum * universi fines terræ.

Et adorabunt in conspectu ejus * universæ familiæ Gentium.

Quoniam Domini est regnum: * & ipse dominabitur Gentium.

Manducaverunt & adoraverunt omnes pingues terræ: * in

conspectu ejus cadent omnes qui descendunt in terram.

Et anima mea illi vivet: * & semen meum serviet ipsi.

Annuntiabitur Domino generatio ventura: * & annuntiabunt cœli justitiam ejus populo, qui nascetur, quem fecit Dominus.

Añã. Foderunt manus meas, & pedes meos: dinumeraverunt omnia ossa mea.

Añã. A planta pedis.

Psalmus 65.

Jubilate Deo omnis terra, **P**salmum dicite nomini ejus: * datè gloriam laudi ejus.

Dicite Deo: Quàm terribilia sunt opera tua Domine! * in multitudine virtutis tuæ mentientur tibi inimici tui.

Omnis terra adoret te, & psallat tibi: * psalmum dicat nomini tuo.

Venite, & videte opera Dei: * terribilis in consiliis super filios hominum.

Qui convertit mare in aridam, in flumine pertransibunt pede: * ibi lætabimur in ipso.

Qui dominatur in virtute sua in æternum, oculi ejus super Gentes respiciunt: * qui exasperant, non exaltentur in semetipsis.

Benedicite Gentes Deum nos-

nostrum: * & auditam facite vocem laudis ejus.

Qui posuit animam meam ad vitam: * & non dedit in commotionem pedes meos.

Quoniam probasti nos Deus: * igne nos examinasti, sicut examinatur argentum.

Induxisti nos in laqueum, posuisti tribulationes in dorso nostro: * imposuisti homines super capita nostra.

Transivimus per ignem, & aquam: * & eduxisti nos in refrigerium.

Introibo in domum tuam in holocaustis: * reddam tibi vota mea, quæ distinxerunt labia mea.

Et locutum est os meum * in tribulatione mea.

Holocausta medullata offeram tibi cum incenso arietum: * offeram tibi boves cum hircis.

Venite, audite, & enarrabo omnes, qui timetis Deum: * quanta fecit animæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamavi: * & exaltavi sub lingua mea.

Iniquitatem si aspexi in corde meo: * non exaudivit Dominus.

Propterea exaudivit Deus: * & attendit voci deprecationis meæ.

Benedictus Deus, * qui non

amovit orationem meam, & misericordia suam à me.

Añã. A planta pedis usque ad verticem non est in eo sanitas.

Añã. Vulnus, & livor.

Psalmus 75.

NOtus in Judæa Deus: * in Israël magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus: * & habitatio ejus in Sion. Ibi confregit potentias arcuum: * scutum gladium, & bellum.

Illuminans tu mirabiliter à montibus æternis: * turbati sunt omnes insipientes corde.

Dormierunt somnum suum: * & nihil invenerunt omnes viri divitiarum in manibus suis. Ab increpatione tua Deus Jacob: * dormitaverunt qui ascenderunt equos.

Tu terribilis es, & quis resistet tibi? * ex tunc ira tua.

De cœlo auditum fecisti judicium: * terra tremuit, & quævisti. Cum exurgeret in judicium Deus: * ut salvos faceret omnes mansuetos terræ.

Quoniam cogitatio hominis constabitur tibi: * & reliquæ cogitationis diem festum agent tibi.

Vovete, & reddite Domino Deo vestro: * omnes, qui in cir-

circuitu ejus affertis munera. Terribili, & ei qui aufert spiritum principum: * terribili apud reges terra.

Añā. Vulnus, & livor, & plaga tumens non est circumligata, nec curata medicamine, neque fota oleo.

ŷ. Verè languores nostros ipse tulit.

ꝯ. Et dolores nostros ipse portabit.

De Sermone S. Bernardi Ab. Lib. de Passione Dñi. cap. 41.

LECTIO IV.

Captus est Jesus post plurimas illusiones tam Judæorum, quam Gentium: post sanguinis plures effusiones, clavis immittibus manibus simul, & pedibus perforatur: & configitur ligno Crucis Salvator noster mitissimus Jesus. Intuere, & respice rosam passionis sanguinea, quomodo rubet in indicium ardentissimæ charitatis. Contendunt passio, & charitas: ista, ut plus ardeat, illa, ut plus rubeat. Tu autem, &c.

ꝯ. Per mortem destruxit Jesus eum, qui mortis habebat imperium. * Ut liberaret eos, qui timore mortis obnoxii erant servituti.

ŷ. Unde debuit per omnia fratribus assimilari, ut miser-

cors fieret. Ut liberaret eos, qui timore.

LECTIO V.

Vide quomodo hoc flore rosæ, floruerit optima vitis nostra rubicundus Jesus. Vide totum corpus, sicuti rosæ sanguineæ florem non invenias? Inspice manum unam, & alteram si florem rosæ non invenias in utraque. Inspice pedem unum, & alterum, numquid non rosei? Inspice lateris aperturam, quia nec illa caret rosa, quamvis ipsa sub rubea sit, propter mixturam aque: quia sicut narrat Evangelista, cum unus Militum lancea latus ejus perforasset, exivit sanguis, & aqua. Tu autem, &c.

ꝯ. Per hominem mors, & per hominem resurrectio mortuorum. * Et sicut in Adam omnes peccaverunt, ita in Christo omnes vivificabuntur.

ŷ. Novissimè autem inimica destruetur mors. Et sicut.

Ex eodem D. Bernardo Serm. de Passione Domini.

LECTIO VI.

Respice Domine Sancte Patris de Sanctuario tuo, & de excelso coelorum habitaculo: & intuere hanc sacrosanctam hostiam, quam tibi offert Magnus Pontifex noster, Sanc-

tus puer tuus Dominus Jesus, pro peccatis fratrum suorum, & esto placibilis super multitudinem malitiæ nostræ. Cognosce Pater tunicam filii tui Joseph: heu! Fera pessima devoravit eum, & conculcavit in furore suo vestimentum ejus: Ecce, Quinque Scissuras lamentabiles in eo reliquit. Tu autem, &c.

ꝯ. Videmus Jesum propter Passionem mortis gloria, & honore coronatum. * Ut pro omnibus gustaret mortem.

ŷ. Decebat eum, qui multos filios in gloriam adduxerat autorem salutis eorum per passionem consummari. Ut pro omnibus. Gloria Patri. Ut pro omnibus.

IN III. NOCTURNO.

Añā. Quid sunt,

Psalms 95.

Cantate Domino canticum novum: * cantate Domino omnis terra.

Cantate Domino, & benedicite nomini ejus: * annuntiate de die in diem salutare ejus.

Annuntiate inter Gentes gloriam ejus: * in omnibus populis mirabilia ejus.

Quoniam magnus Dominus, & laudabilis nimis: * terribilis est super omnes deos.

Quoniam omnes dii Gen-

tium dæmonia: * Dominus autem celos fecit.

Confessio & pulchritudo in conspectu ejus: * sanctimoniam & magnificentiam in sanctificatione ejus.

Afferte Domino patriæ Gentium: afferte Domino gloriam & honorem: * afferte Domino gloriam nomini ejus.

Tollite hostias, & introite in atria ejus: * adorare Dominum in atrio sancto ejus.

Commoveatur à facie ejus universa terra: * dicite in Gentibus, quia Dominus regnavit.

Etenim correxit orbem terræ, qui non commovebitur: * judicabit populos in æquitate.

Latentur coeli, & exultet terra; commoveatur mare, & plenitudo ejus: * gaudebunt campi, & omnia quæ in eis sunt.

Tunc exultabunt omnia ligna silvarum à facie Domini, quia venit: * quoniam venit judicare terram.

Judicabit orbem terræ in æquitate: * & populos in veritate sua.

Añā. Quid sunt plagæ istæ in medio manuum tuarum?

Añā. His plagatus sum.

Psalms 96.

Dominus regnavit, exultet terra: * latentur insulæ multæ.

Nubes & caligo in circuitu ejus: * justitia & judicio correctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcedet: * & inflammabit in circuitu inimicos ejus.

Illuxerunt fulgura ejus orbi terræ: * vidit, & commota est terra.

Montes sicut cera fluxerunt à facie Domini: * à facie Domini omnis terra.

Annuntiaverunt cœli justitiam ejus: * & viderunt omnes populi gloriam ejus.

Confundantur omnes, qui adorant sculptilia: * & qui gloriantur in simulacris suis.

Adorate cum omnes Angeli ejus: * audivit, & lætata est Sion.

Et exultaverunt filie Judæ: * propter judicia tua Domine.

Quoniam tu Dominus altissimus super omnem terram: * nimis exaltatus es super omnes deos.

Qui diligitis Dominum, odite malum: * custodit Dominus animas sanctorum suorum, de manu peccatoris liberabit eos.

Lux orta est justo, * & rectis corde lætitia.

Lætamini justi in Domino: * & confitemini memoriæ sanctificationis ejus.

Añã. His plagatus sum in domo eorum qui me diligebant.

Añã. In amaritudine sermo.

Psalmus 97.

Cantate Domino canticum novum: * quia mirabilia fecit.

Salvavit sibi dextera ejus, * & brachium sanctum ejus.

Notum fecit Dominus salutare suum: * in conspectu gentium revelavit justitiam suam.

Recordatus est misericordie suæ, * & veritatis suæ domui: Israël.

Viderunt omnes termini terræ * salutare Dei nostri.

Jubilate Deo omnis terra: * cantate, & exultate, & psallite.

Psallite Domino, in cithara, in cithara & voce psalmi: * in tubis ductilibus, & voce tubæ corneæ.

Jubilate in conspectu regis Domini: * moveatur mare & plenitudo ejus: orbis terrarum, & qui habitant in eo.

Flumina plaudent manu, simul montes exultabunt à conspectu Domini: * quoniam veniit judicare terram.

Judicabit orbem terrarum in justitia, * & populos in æquitate.

Añã. In amaritudine sermo meus est: & manus plagæ meæ

meæ aggravata est super gemitum meum.

ÿ. Ipse Vulneratus est propter iniquitates nostras.

ÿ. Attritus est propter scelerata nostra.

LECTIO SANCTI EVANGELII SECUNDUM JOANNEM. Cap. 19.

LECTIO VII.

ÿN illo tempore: Sciens Jesus, ã quia omnia consummata sunt, ut consummaretur Scriptura, dixit: Sitio. Et reliqua.

Homilia S. Cyrilli Episcopi Alexandrini.

Lib. 2. Comment. in Joann.

CUM ab immanibus Judæis omnis in Christum expleta esset impietas, nec quicumquam jam ad summam crudelitatem reliquum esset; ad extremum Caro Christi sanctissima proprium quiddam, ac naturale rursus patitur. Multis enim, ac variis doloribus exsiccata, siti torquetur. Graves siquidem dolores magnam ad sitim commovendum vim habent, naturali quodam, & inexplicabili calore humidum consummentes, & igneis ardoribus præcordia urentes. Tu autem, &c.

ÿ. Manifestata est gratia Dei per illuminationem Salvatoris nostri Jesu Christi: * Qui destruxit mortem, illuminavit autem vitam, & incorruptionem.

ÿ. Liberavit, & vocavit nos vocatione sua Sancta per gratiam, quæ data est nobis in Christo. Qui destruxit.

LECTIO VIII.

Consummatum esse ait, impietatis Judaicæ modum, & impotentem seviendi animum. Quid enim Judæi intentatum reliquerunt, aut quid non extremæ crudelitatis abhibuerunt? Quod supplicii, aut contumeliæ genus prætermiserunt? Quam obrem jure, consummatum est, ait: sed hora jam eum ad prædicandum spiritibus, qui apud inferos erant, invitante. Advenit enim, ut mortuorum, ac vivorum dominaretur; ipsam pro nobis mortem suscepit, communem hanc naturæ nostræ passionem sustinuit in carne sua. Tu autem, &c.

ÿ. Dignus es Domine accipere librum, & aperire signacula ejus, quoniam occisus es, & redimisti nos Deus: * in sanguine tuo.

ÿ. Fecisti enim nos Deo nostro regnum, & Sacerdotes. In sanguine tuo.

LECTIO IX.

De Homilia Floræ occurrent.

AD LAUDES, ET PER HORAS.

Añã. Verè languores nostros

tros ipse tulit, & dolores nostros ipse portavit.

Psalm. Dominus regnavit, &c. cum ceteris, &c.

Añã. Ipse autem Vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra.

Añã. Alligavit Dominus plagam Populi sui, & percussuram ejus sanavit.

Añã. Omnis, qui transibit, stupebit super omnes plagas ejus.

Añã. O vos omnes, qui transitis per viam, attendite, & videte, si est dolor sicut dolor meus.

Capitulum Isai. 53.

Christus vulneratus est propter iniquitates nostras; attritus est propter scelera nostra: cuius livore sanati sumus.

ñ. Deo gratias.

HYMNUS.

Luxtra sex qui jam peregit,
Tempus implens corporis,
Sponte libera Redemptor,
Passioni deditus,
Agnus in Crucis levatur
Inmolandus stipite.
Felle potus ecce languet,
Spina, clavi, lancea
Mite corpus perforarunt:
Unda manat, & cruor:
Terra, pontus, astra mundus,

Quo lavantur flumines
Crux fidelis inter omnes
Ardor una nobilis:
Silva talem nulla profert
Fronde, flore, germine:
Dulce ferrum, dulce lignum,
Dulce pondus sustinent.

Flecte ramos arbor alta,
Tensa laxa viscera,
Et rigor letescat ille,
Quem dedit navitas;
Et superni membra Regis
Tendo miti stipite.

Sola digna tu fuisti
Ferre mundi Victimam;
Atque portum præparare
Arca mundo naufrago,
Quam sacer cruor perunxit,
Fusus Agni corpore.

Sempiterna sit Beata
Trinitati gloria,
Æqua Patri, Filioque;
Par decus Paraclito:
Unius, Trinique nomen
Laudet universitas Amen.

ñ. Videbunt in quem transfixerunt.

ñ. Et dolebunt super eum, ut in morte Primogeniti.

AD BENEDICTUS.

Añã. Unus Militum lancea
latus ejus aperuit, & continuò
exiit Sanguis, & aqua.

Oratio: Deus, qui Unigeniti Filii tui passionem, &c. ut supra in primis Vesperis.

De

Deinde fit commemoratio de feria.

Añã. Cum facis eleemosynam, nesciat sinistra tua, quid faciat dextera tua.

ñ. Repleti sumus manè misericordia tua.

ñ. Exultavimus, & delectati sumus.

ORATIO.

ñ. Nchoata jejunia, quæsumus Æ Domine, benigno favore prosequere: ut observantiam, quam corporaliter exhibemus, mentibus etiam sincerè exercere valeamus. Per Dñum &c.

AD PRIMAM.

Añã. Verè languores nostros, &c. ut supra.

Reliqua dicuntur ut in Psalterio.

Ad absolutionem Capituli Lectionis brevis.

Tradidit Christus in mortem animam suam, & cum sceleratis reputatus est, & ipse peccata multorum tulit, & pro transgressoribus rogavit.

ñ. Deo gratias.

AD TERTIAM.

Añã. Ipse autem.

Capitulum. Christus Vulneratus est, &c. ut supra.

ñ. breve. Foderunt manus meas, & pedes meos. Foderunt.

ñ. Dinumeraverunt omnia ossa mea. Et pedes. Gloria Patri. Foderunt.

ñ. O vos omnes, qui transitis per viam.

ñ. Attendite, & videte dolorem meum.

AD SEXTAM.

Añã. Alligavit Dominus plagam populi, &c.

Capitulum Isaiæ 50.

Faciem meam non averti ab increpantibus, & conspuentibus in me, Dominus meus auxiliator meus, & idè non sum confusus.

ñ. Deo gratias.

ñ. breve. Verè languores nostros * ipse tulit. Verè.

ñ. Et dolores nostros ipse portavit. Ipse tulit. Gloria Patri. Verè languores.

ñ. Disciplina pacis nostræ super eum. Et livore ejus sanati sumus.

AD NONAM.

Añã. O vos omnes, qui transitis per viam attendite, & videte, si est dolor sicut dolor meus!

Capitulum Isaiæ 53. Tradidit Christus, &c. ut supra ad Primam. *ñ.* Deo gratias.

ñ. breve. Ipse vulneratus

est

est * propter iniquitates nostras. Ipse.

Ÿ. Attritus est propter scelera nostra. Propter iniquitates nostras. Gloria Patri. Ipse vulneratus est.

Ÿ. Oblatus est, quia ipse voluit.

R. Et non aperuit os suum.

AD VESPERAS.

Antiphona, Psalmi, Capitulum, Hymnus, & Versus, ut in primis Vesperis.

AD MAGNIFICAT. *Añã.*

EGO sum vestra redemptio: manus meæ, quæ vos fecerunt; clavis confixa sunt: propter vos flagellis cæsus sum, spinis coronatus sum, aquam petii pendens, & acetum porrexerunt, in escam meam fel dererunt, & in latus lanceam: mortuus, & sepultus resurrexi: vobiscum sum, & vivo in æternum.

Oratio: Deus, qui Unigeniti filii, &c. *ut in prim. Vesp.*

Deinde fit commemoratio de feria.

Añã. Tu autem cum oraveris intra in cubiculum tuum, & clauso ostio ora Patrem tuum.

Ÿ. Dirigatur Domine oratio mea.

R. Sicut incensum in conspectu tuo.

ORATIO.

TUERE Domine populum tuum, & ab omnibus peccatis clementer emunda: quia nulla ei nocebit adversitas, si nulla ei dominetur iniquitas. Per Dominum, &c.

FESTA MARTII.

DIE II. MARTII.

In Fæsto S. Gaudiosi Martyris, cujus Reliquia asservatur in Ecclesia Cathedrali Angelopolitan.

Duplex.

Omnia de Communi Sanctæ Martyris, tantum.

Oratio: Deus, qui inter cetera, de Communi.

Lectiones primi Nocturni in Quadragesima: Confitebor; extracta Quadragesimæ de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno: Ego maxime, ut in eodem Communi secundo loco.

In tertio Nocturno Homilia: Simile est regnum cælorum thesauro abscondito.

Missa: Me expectaverunt; & dicitur Credo in Matrice.

FERIA SEXTA.

Ante Fæstum S. Joseph.

In Fæsto Corona Domini.

Du-

Duplex majus.

AD VESPERAS.

Añã. Caput Draconis confoditur, cum reliquis de Laudibus. Psalm. Dixit Dominus, cum reliquis de Dominica, & loco ultimi Psal. Laudate Dominum omnes Gentes.

Capitulum. Cant. g. d.

EGREDimini, & videte filiam Sion Regem Salomonem in diademate, quo coronavit illum Mater sua, in die desponsationis illius, & in die lætitiæ cordis ejus.

HYMNUS.

Terne Rex altissime, Reddens Coronas perditas, Da, Coronæ Sanctissimæ Laudes proferre debitas.

Corona Christi capitis Membra coronat hodie Honoribus exhibitis, Concordet vox lætitiæ.

Certum signat victoriam, Qua Christus mortem expulit, Spinæ nostram miseriam, Quam caput nostrum substulit.

Vitæ Coronam reperit, Corona mortis anxie; Quo mors soluta deperit, Datur triumphus gratiæ.

Qui tantò diademate Nos honorat in stadio, Cum utriusque Pneumate Sit laus Patri cum Filio. Amen.

Ÿ. Tuam Coronam adoramus Domine.

R. Tuum gloriosum recolimus triumphum.

AD MAGNIFICAT. *Añã.*

O bone Jesu, quid tibi, & Coronæ spinæ? Nos peccavimus, & tu luis? Nos debuimus, & tu solvis?

ORATIO.

PRÆSTA quesumus omnipotens Deus; ut qui in memoriam Passionis Domini nostri Jesu Christi, Coronam ejus spinæam veneramur in terris, ab ipso gloria, & honore coronari mereamur in cælis. Qui tecum vivit, & regnat.

AD MATUTINUM.

INVITATORIUM.

Coronam spineam Christi Redemptoris: Venite adoremus. *Psalm. Venite exultemus Domino.*

HYMNUS.

DEUS tuorum militum, Sors, & Corona præmium, Tuæ Coronæ meritum, Confert medellam omnium.

Tua Corona spinea Tuos coronet aurea, Tua nobis humilitas Pœnas repelat debitas.

Tuæ Coronæ mystica, Suscepto patiocinio, Jubilus voces mellicæ,

Con-